

...אין אני מתחנן כמובן אישית לאורתי יוסף
מגדל העזר להישפט בשוויץ השפה על
מה ששאל באמת או כביכול למענת מערעם על
"גרמניה האחרת" ללמד את המצרים המראים
תורת "השמה" מודרנית "מדעית" אירופית -
הרבותית "שיטתית" והלא אלה דברי הארון
ארונוסון בימי המלחמה העולם הראשונה
לפי היתר: "כל מה שהמערקים עשו בה נעשה
באכזריות ושיטתיות. אשר לאכזריות יש לה,
למורדים די שמתלה אולם שיש לה, ראה זה
נחש אצלם. זו ומרות זו להם. ובקלסטרזה האנטר'
יהודי כרוזים מיני היתר: שהשפה:
Made in Germany. האם לא מזוהה היתה
לענין ושלא לענין, בכל עת ובכל שעה, את
יהודי וחברי האמריקנים אשר מפני המדע ה'
גרמני המורעל?"

הנודד לסתום ממרמית סכום גדול יוסף. הוא
אשר אמרו: קשה לדעת על מה, בעצם חושבים
הגרמנים הבתא היום פוצים לישאל, על הגא
שהיא את המצרים אוהו הפרופיסורים
הגרמנים במצרים.
על סך אמרו, לא על יוסף בנגל האיש
יורב מה, מי ענין ועל מעשיו אין אני יודעים
ואין אני מופתים, צריכים לדעת דבר, מי אם על
ה"בגלים" האם אשר סיעו בשעה זו ורחקא
בכסלוגם זה לזעזע במקצת את דעת הקהל שלנו.
ואל יצא גם על עצם השיטה, הנכונה, היעילה
היא, אם לא שור לא מדובר ענין כאן בשירת
מודיעין בלמד עז, שאין ענין לחשיבות ולא
מי אם גם כפר בשירות פועלה, ובאות של לבוח
האם יש בכך חלקו יעיל למעט צבאי יסודי, ואין
אפשרות ענין בכך מטעמים רבים.

הענין: לזמן יחד את המשת הרמטכילים לשעבר
ולזמן עמם בבקיות היסוד של המדינה.
וזה היה משם "קופים" עתונאי, במידת
שנוהג זה יכול לחלום על מדור אחר מחיץ
לדעות: והרבים שאמרו הרמטכילים של החר
רום ולזהם בשמש יוקדת משם, ולא לשוא
החזירו ועלמלו לעומתם הספרותיים הנכונים
אשר ניסו לעלות על פני אורחיהם, הוכיבים
הרוגניים, אשר ניסו לזרקה לחלל העתו'
גור ופסאן, או מעל במה הכנסת ובמת איים
המסותן יודעים על הגבנות הן העצמות במצרים,
מי אם גם שהעם בישראל ידע.
אמנם יש גם משתובים את היתה של דעת'
הקהל העולמית, אמנם, כבר נזרקה לחלל העתו'
גור ופסאן, או מעל במה הכנסת ובמת איים
המסותן יודעים על הגבנות הן העצמות במצרים,
מי אם גם שהעם בישראל ידע.

אכן, שופר שמים, סליו איך, פרופיסורים
גרמנים "מכתי-מדרשו של הילר,
פמיים במצרים של אצור פלולות שאינן
בגדר התקן הבינלאומי. ואויים שותק, ואפילו
בת-היין הבינלאומי בגאט שותק היתכן? האם
שופמי הארץ לא יעשו מטעם זו היתכן? והישר?
היתכן הצדק? טבעו ביחסיהם? בסואין? בתרפס?
מועדה העידה בינלאומית?
כן, מילא, אלמלא היתה שירות המודיעין של
עצום כבודות השחבות יותר, אולי היינו שולאים
עליו לחשש חברתי עולם גם את הצדק הבינלאומי
וחקלאות נגד מדינת הגוים הבינלאומי.
לפי שעה מוטב שמישיכו בהחשופים מרר'
"אקטיביים יותר. ואם נשוב ונתבונן ב"דעת"
תקבל שלגמא מאן בלשון אחת: בנדק

לא שמעתם לרמטכ'לים.

מאת ד"ר ישראל אלדד

את החוק הלאומי שלנו, אילו נפנה,
אורח נועז, כי הוא ולא שום חוק בינלאומי
יקבע אם נתייח או אם נמת. מתקבל על הדעת,
כי העולם אינו הפקר, ולא אתר מעשה
ודאי יגנו את מצרים קשות, אבל על כך כבר
אמר ביאליק (הוא נזק לא מהקנאים הקרוזנים,
כי אם מאנשי אחרים): מה דנו על שד צדק אשר
יפוע אחרי מותי. ובאנו אנשי-היהודים אצלנו
יבארם גם זאת: המצרים אף אינם הגונים ולא
חרוצים כמו הגרמנים, ואין סיכוי שהשדירים
ויפלו לקבל פיצויים ושילומים מהם...

אבות שלהם, ואשר אלה מוצא אותם בכל מקום
לפרוק: לפרוק הרבת בין הרת האומה,
לפרוק המשל הבבאי, לפרוק הכור האסמתי,
מזויים הם בעיקר מבניהם לפרוק האסמתי,
הם חזונים טוענים שמשת
ישאלו או ראשי מפת, או בצעזעו יתר (זה
טוב מבניהם הנכסיות) אחד או שניים שבצדק
האחרים, למן לזמן את האחרים,
מבליים מנמן לזמן את האחרים,
עושים פאניקה בטחונות בלתי-מוצדקת משם
באופן מלאכותי ממוחית את הכנסה והצדקאים
שבהם, בודדים השלום והשלחה, הם פרופיסורים
חסידיו העל-הכבדות-כאה, מוטסים אימי
רום, שולח התפתחה הכשחונות אינה נעשית אלא
כדי לשנורר כסף בעזרתה. אם כן, האם
בארץ ממש הכנסה, ומכיוון שבהם לא רוצים
בשנור, ומכיוון שאיש אינו אובד לשלם מס
הכנסה, ומכיוון שכל אחד, כיהודי במצב הנכחי
של עליה ברמת החיים בכל-השכבות, רוצה
מאד-יפאוד שיהיה ליום לאורך ימים, יש
באמצעות אלוהים, וסגולתו אצלנו בזה
רקע פסק את דברי המפרקים
מאד לקבל את דברי המפרקים
ההם, ולהאמין שאכן ואכן, לא רוצים לא יעזר,
לא סגול ולא חירום. אם בגרונות רק לא יתקשר
בנקותו ושינוענותו, אם רק יבטל משלם באמי,
אם רק יסיכה לחזירי קצת פליטים (לא את כולם,
מכובן) אם רק יפיק את הכור האסמתי, אם רק
יתר קצת את חומרת המשענת בצה"ל, אם רק
יפסיק להזיב את היות מעבר לגבול,
על ידו יגייס במדת שלנו, על נזועה המשת
הנועה הערבי משאל עכבר שני וממתה ב'
קצור: אם רק נחולל ממש-פרובוקציה אלה,
ישתן נאצר לטובה, נתקף את לב העולם לטובת
אלינו ושלום היה לנו.

הוא בערך מאלף הרעיונות שמרמסים מהם
כבר על את הלבבות העצורים, הרפופים, את
המוחות הרבים, הבלתי-מוטסים, ואת הפשופות
הרעיוניות-ליכך - ובדק בחיים בלשונם. כל
מדיניותם את דעת הקהל מראות את המצב
ליאשרו. והדדק הקלה כיוהר האם, כמובן,
להצביע על עושה-הבלה כלל אינטרסטיים
ממלתיים-שלטוניים.

שמעו לבנגלים

מאת ד"ר ישראל אלדד

אשר יחייב את המצרים המרמסים את ה'
הפרופיסורים המפרקים את ה'
מתה ויוצאים להפגין לכבודם ובשמם דודי
ויוון דוברי "רק" על סכת הקום של המדינה,
"רק" על סכת השמה, ולא על הגבלות מסר'
ישיות שביכול חלק מערבאי ישראל, משום מה,
אם כן, יודעונו סטוטוניים?

והרי אלה לא אנשי שלטון הם, ואף לא
יודעים שאינם מנגנון אינטרסטיים, ודורי הם,
גם מצד גילם גם מצד אופיו, נכון, ובכך מה
הפוליטיקה הכללית, וראי שאינו שדוד
באמצעות אלוהים, וסגולתו אצלנו בזה
רקע פסק את דברי המפרקים
מאד לקבל את דברי המפרקים
ההם, ולהאמין שאכן ואכן, לא רוצים לא יעזר,
לא סגול ולא חירום. אם בגרונות רק לא יתקשר
בנקותו ושינוענותו, אם רק יבטל משלם באמי,
אם רק יסיכה לחזירי קצת פליטים (לא את כולם,
מכובן) אם רק יפיק את הכור האסמתי, אם רק
יתר קצת את חומרת המשענת בצה"ל, אם רק
יפסיק להזיב את היות מעבר לגבול,
על ידו יגייס במדת שלנו, על נזועה המשת
הנועה הערבי משאל עכבר שני וממתה ב'
קצור: אם רק נחולל ממש-פרובוקציה אלה,
ישתן נאצר לטובה, נתקף את לב העולם לטובת
אלינו ושלום היה לנו.

מה הנדיר דורי את התרופה:
"אני רוצה לקבוע את העובדה שהחנונים
בהם אני חיים היו לכונים ליצור מתח
גבוה בחינוך, מתח של חזיה שבנקבותיו
תיו באים מעשים, אלא שבשנורא לא הצלחנו
ליצור את המסטר אשר יביא את המצב לידי
נקודת-היתרה שמתקן את רחבי השורה. מה
התבונה? נמה לי שהמקור להתפתחות
מבולבל הוא... חוסר תחכום
ללמד את כוחנו ולמען המטר
החשובה ביותר... בגלל הפיצול לא
ניתן ליצור מטסר של חירוים
אשר נדמה לי שהיה צריך
להיות קודם לבידנה זו ליוני
זה, ובנוודא במשך שנים
לא חשט ליבא...
מה יש להספיק לבורים ברויים אלה, אם לא
אחר... בנות, יהודי עמוק ורציני, שהפך להיות
לנגנני ענייני-הלב המפושט, השחור-כידורים'
בידורים? ומה שהספיק לבורים ברויים אלה, אם לא
המכרע:
ומה יהיה אם גם ריה הגאן העולה מקריר
לא יודע, לא יקבע את הביצה? מה יהיה האם
יהא גם כוח בידו רמטכילים לעשבר ולשכאב
לעשות עם העם הזה כאן, כמעשה שאב חייב
לעשותו ליליו הירושב בין הלבנות-אחתי? האם
בבעלות או בכנסת? או בצורה אחרת? האם
יהא כוח כלבם שלא לעשות את
ההכרחי כדי ליצור משחירום-המכל
לשאל את בני-הטובים למוניה, למלי'
לנתיחה, אם רוצים הם בכך, או שיסתפק
באין, כנתינת: או צלצלים ונאט נבשתי בלתי?
כפי אחת משחירום-המפושט, או שגסלצל כפי
הרמטכילים לעשבר ואחרו מעורר אשר התמעם
מפרשת בנגל בשוויץ, מחייבים.
לא את שוויץ, ולא את ברמניה ולא את אוינם
ולא את שומר החוק הבינלאומי.
הם מתייחסים אחרת מה לשינוי קיצוני
ומהותם, לשעת-חירום ולמשטר-חירום, על חזונן
האחד הוא:
להרוס את מכות ההשמה המוקמת במצרים
בטרם תופעל "שלא כחוק".
ולכן דורשה מכותה אדוניה, הפשיטה ארגונית,
מדינית ורוענית וחומית גם יחד, כ"אן.
היא מבט מרשת אלה החתשה לעזות כולת
למסקנה כזאת, אולי שוב יישלם מלון-כוש
המכונים הוא של הרצל, במקום, מגנו הושמע
פעמון האוקיעה.
ושלא נאחר עזר.

הוא בערך מאלף הרעיונות שמרמסים מהם
כבר על את הלבבות העצורים, הרפופים, את
המוחות הרבים, הבלתי-מוטסים, ואת הפשופות
הרעיוניות-ליכך - ובדק בחיים בלשונם. כל
מדיניותם את דעת הקהל מראות את המצב
ליאשרו. והדדק הקלה כיוהר האם, כמובן,
להצביע על עושה-הבלה כלל אינטרסטיים
ממלתיים-שלטוניים.